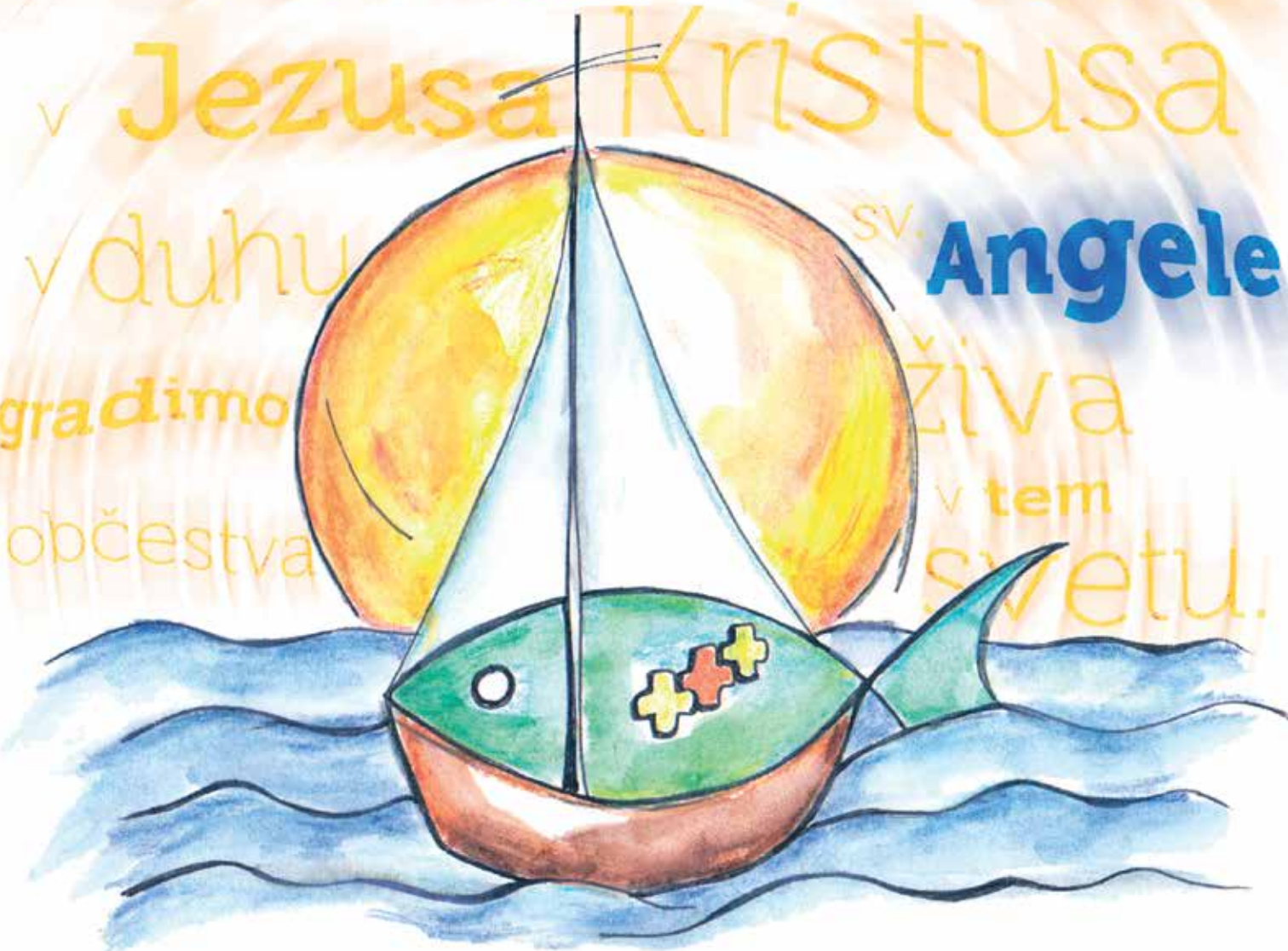

Iz osebne vere
v Jezusa Kristusa
v duhu sv. Angele
gradimo živa
občestva v tem
svetu.

Vabimo vas, da obiščete
našo spletno stran:

<http://ursulinke.rkc.si>

Izdaja:

Slovenska provinca uršulink RU

Odgovarja:

s. Mateja Koršič, Pustovrhova 11, 1210 Ljubljana – Šentvid

Urednica:

s. Marjeta Pija Cevc

Uredniški odbor:

s. Mihaela Bizjak, s. Nina Ipavec, s. Metka Špindler,
s. Marta Triler, s. Simona Zabukovec.

Fotografije:

s. Marjeta Pija Cevc, Jože Čuk, s. Helena Eržen, s. Mateja Koršič,
Danijela Krapež, s. Jana Rovtar, Peter Škerl, s. Zora Škerlj
in iz arhivov naših skupnosti

Naslovnica:

s. Nada Furlan

Lektoriranje:

Simona Jeretina

Računalniško oblikovanje:

Benjamin Pezdir

Tisk:

Pancopy Printstudio

december 2012

Angela je glasilo slovenskih
uršulink. Namenjeno je sestram,
sorodnikom in prijateljem.

Izhaja dvakrat letno.

Na glasilo se lahko naročite:
s. Sabina Vakselj,
Polčeva 10, 1241 Kamnik.

Angela se vzdržuje
s prostovoljnimi prispevki.

Če morete kaj prispevati,
denar nakažite

na številko računa:

SI56 2420 0900 4471 032

(Naziv: Provinciatat uršulink

Rimske unije;

naslov: Pustovrhova ul. 11;

kraj: 1210 Ljubljana - Šentvid).

Sodelovanje

beseda
uredništva

B

ožična številka *Angele* je nastala iz prepričanja in želje, da bi oblikovale dar, ki ga lahko v pripravi na praznik Jezusovega rojstva damo z veseljem in hvaležnostjo v roke drugim. Številka se je rodila iz želje po povezovanju med ljudmi; zdaj, ko jo gledam dokončano, opažam, da je tudi vsebina taka.

Izrazito polna je vezi, uršulinskega *insieme* (skupaj), a ne le med nami sestrami, tudi navzven do/od drugih. Pozoren prelet prispevkov kaže raznolikost dogajanja, vidi se, da živimo v veliki mreži, ki je polna pretakanja. Noviciat se je preselil v Rim, vpel se je v srce ustanove. Provincialni kapitelj je bil za vse sestre, z nami so bili gostje, ki so nam pomagali videti sebe in sedanji trenutek z njihove strani, s tem pa poživljali vpetost – tokrat v krajevno Cerkev. Imamo prenovljeno spletno stran, preberete si lahko, kaj se skriva v ozadju in kako jo vidijo drugi – spet prihajajo na plan nove vezi. Več pa odkrivajo naslednje strani.

Vesela sem, da si vsebine ni bilo treba izmisliti, govorimo o preprostih dejstvih, ki odsevajo dejansko življenje. Hvala Bogu, življenje, ki je. Hrepenimo po še več, po še globljem, po še bolj živem, vedno bolj Božjem. Naj torej prazniki upanja, adventno-božični čas, prav v naših vsakdanjih obrisih poudarijo tiste poteze, tiste nianse, ki so odsev Boga.

Ko je Bog z nami, tudi časi, ki se nam zdijo sivo-črni, dobijo drugačen izraz, celo barvni odsev. Barve, ki se pojavijo kot odsev Boga, ki je postal eno z nami, pomirjajo srce.

Ali lahko odkrijem obličje Novorojenega, ko listam po straneh uršulinskega življenja? Naj odgovori srce, ki Ga išče.

Ali lahko odkrijem obličje Novorojenega, ko listam po straneh uršulinskega življenja? Naj odgovori srce, ki Ga išče.

3

a. Marjeta Pija Cevc

kazalo

BESEDA UREDNIŠTVA

Sodelovanje 3

NOVICE

BESEDA PROVINCIALKE

Odrini na globoko 5

AKTUALNO

Provincialni kapitelj
2012 – čas preverjanja,
poslušanja, odločanja
Jezus vstopa v odnos
in vzgaja 9

NAŠE POTI IN DOGODKI

Iti preko meja –
priprave in začetek
mednarodnega
noviciata v Rimu 11
Uršulinka na
Salomonovih otokih 14
Srečanje z nekdanjo
magistro s. Fidelis
Bratina 16

POŽIREK BOŽJE BESEDE

Lk 5,1–11 17

VSEŽIVLJENJSKO UČENJE

Številčna in pestra 19
Dve v eni 20
Skupnost zrelih 21
Odkrivamo teologijo
telesa kot del 22
vseživljenjskega učenja

MIR, PRAVIČNOST IN OHRANITEV STVARSTVA

Voda v dlaneh
in v zemlji 23

IZ VZGOJNIH LOGOV

Izpoved prvih zaobljub 24
Božja Beseda ... 26
Probacija v letu vere 27

POKLICAL SI ME PO IMENU

Srebrni jubilej s. Cirile
Alič in s. Judite Mihelčič 28

IN MEMORIAM

S. Evangelista (Marija)
Dolinar (1933–2012) 32

SV. ANGELA

Kako sv. Angelo
doživljajo vzgojiteljice v
Angelinem vrtcu? 35

NAŠ APOSTOLAT

<http://ursulinke.rkc.si/>
– prenovljeno! 36
Spoznavni vikend
v ŠC Jadro v Kopru 40

MISIJONI

Molitev je velik dar 41

NAŠE INSTITUCIJE

Angelin vrtec ima 10 let 44
Živite v ljubezni 45
Hiša kruha 48
Praznovanje 10.
obletnice Kateheze
Dobrega pastirja v
Sloveniji 50
Sakralni abonma 51

IZ NAŠIH SKUPNOSTI

Maribor 53
Ljubljana 54
Podružnica Mekinje 55
Pržan 56
Sveti Duh 57
Izola 58

USTVARJALNOST

29. julija 2012 je v Žabnici
s. Helena Eržen izpovedala
prve zaobljube. Blagoslova
pri nadaljnjih korakih!

S. Tatjana Car in **s. Marjeta
Cerar** sta 15. oktobra 2012
začeli mednarodno probaci-
jo (čas prenove in poglobi-
tve redovnega življenja), ki
bo trajala do 15. maja 2013.
Skupaj z njima se veselimo
v pričakovanju sadov!

21. oktobra 2012 je **s. Maja
Cafuta** v Rimu vstopila v
noviciat. Spremljajmo jo z
molitvijo!

S. Mihaela Bizjak je bila
imenovana za novo pro-
vincialno tajnico. Službo
bo prevzela v začetku leta
2013. Ob tem se za leta
velikodušnega in skrbnega
služenja provinci iz srca
zahvaljujemo dosedanji taj-
nici s. Karmen Ocepek. Naj
ji Gospod obilno poplača in
jo še naprej podpira!

novice

Odrini na globoko

beseda
provincialke

Na praznik Marijinega vnebovzetja, 15. avgusta 2012, smo uršulinke Rim-ske unije pričele obdobje hišnih in provincialnih kapitljev, ki bo doseglo svoj vrh z vrhovnim kapitljem septembra prihodnje leto v Rimu. Kapitelj poteka vsakih šest let. Vrhovni kapitelj je najvišja oblast v ustanovi. Je znamenje edinosti in ljubezni (*Konstitucije*). Hišni in provincialni kapitelji so naravnani na vrhovni kapitelj, določajo pa tudi smernice življenja v posameznih skupnostih oziroma provincah.

V času kapitljev vse sestre poslušamo naročilo, ki ga je Jezus rekel Petru, ko je po neuspešnem nočnem lovu na obali izpiral mreže: »Odrini na globoko. Vrzite mreže za lov!«

Lahko si predstavljamo, kaj se je dogajalo v Petru; bil je izkušen ribič, vedel je, da se ribe lovi ponoči in ne pri belem dnevu. Gotovo ga je moralo na Jezusu nekaj močno pritegniti, da je ob še svežem neuspehu na njegovo besedo zapustil obalo in ponovno vrgel mreže. Zajeli so toliko rib, da se je čoln že potapljaj, a to ni bilo nič v primerjavi s tem, da so Peter in njegovi spoznali, kdo je ta, ki jim govori – da je on Gospod in Bog. Pustili so ribe in čoln ter šli za njim.

Po hišnih kapitljih smo se sestre konec oktobra zbrale na provincialnem kapitlju. Nani smo bile tokrat prvič poklicane vse sestre. Na poseben način smo doživele Petrovo zgodbo. V molitvi smo spraševale Gospoda, v kakšno globino nas kliče, in v globoki edinosti hotenja smo zaznale, da nas vabi, naj gradimo živa občestva najprej med nami sestrami in potem tudi z vsemi, s katerimi delamo. Živa občestva niso nekaj abstraktnega, ampak so sestavljena iz konkretnih odnosov med posamezniki. Gotovo so naša medsebojna razmerja kraj mnogih radosti, pa tudi bolečin in razočaranj. »Na tvojo besedo, Gospod,« lahko rečemo tudi me, ko se po razočaranjih ponovno podajamo v tkanje odnosov. Na provincialnem kapitlju smo izkušale živo občestvo – za nas je bil to čudežni ulov, način, kako se nas je Bog dotaknil. Zaradi Njega in v Njegovi moči lahko s Cerkvijo na Slovenskem hodimo po poti gradnje živih občestev.

Δ. Mateja Koršič

Zaradi Njega in
v Njegovi moči
lahko s Cerkvijo na
Slovenskem hodimo
po poti gradnje
živih občestev.

aktualno

Provincialni kapitelj 2012 – čas preverjanja, poslušanja, odločanja

6

Vsakih šest let se uršulinke zberemo na provincialnem kapitlju. Pred njim smo se srečale na hišnih kapitljih, prihodnje leto pa bo potekal vrhovni kapitelj za celotno ustanovo uršulink Rimske unije. Za popotnico in usmeritev je vrhovni svet izbral Jezusovo spodbudo »Odrini na globoko«. Preden smo »izplule«, smo se okrepčale ob euharistični mizi. Duhovnik Slavko Rebec, ki je sodeloval pri pripravi pastoralnega načrta *Pridite in pogledjte*, nam je osvetlil nastajanje tega dokumenta, ki se nas dotika v neposredni izkušnji Cerkve, kot jo živimo v svojih skupnostih in tudi na apostolskem področju. Prvič v zgodovini slovenske province smo se na kapitlju

zbrale vse sestre, ne le naše zastopnice. Priprava nanj nas je vzgajala v duhu, da Bog govori po vsaki sestri – ne ozira se na starost, izkušnje, izobrazbo.

S. Mateja Koršič, provincialna predstojnica, nas je opozorila na dve dinamiki v izbrani Božji besedi (Lk 5,1–11). Jezus pravi Petru, naj odrine. Uporablja ednino, zahteva osebno odgovornost pri ribolovu, za nas pa na poti vere, kapitlja, redovnega življenja. Drugi del Jezusovega izziva je postavljen v množino: »Vrzite mreže!« To nalogo lahko torej uresničimo samo skupaj. Občutek, da je kapitelj nekakšen parlament, je s. Mateja omilila z opozorilom, da je edini pravi boj na kapitlju duhovni boj.

Pregledale smo delo in življenje preteklih šestih let, sprejele šestletno poročilo naše province. Preučile smo pripravljene predloge, ki se dotikajo naše prihodnosti, in se odločile, ob katerih se želimo na kapitlju skupaj zaustaviti, katere pa posredovati vrhovnemu kapitlju. Več časa smo si vzele tudi za pregled finančnega stanja naše province in vpogled v usmeritve, ki se jih želimo v duhu zaobljub okleniti na tem področju. Sreda je bil dan za duhovno obnovo. Z nami je bil nadškof dr. Marjan Turnšek, ki je pred nas

položil zakonitosti Božje pedagogike in nas v duhu dokumenta *Pridite in pogledjte* izzval, da kot uršulinke konkretno odgovorimo na klic krajevne Cerkve.

Med duhovno obnovo smo skupaj prepoznale in izrekle prednostno izbiro naše provincialne skupnosti za prihodnjih šest let. Izrazimo jo lahko s ključnimi besedami: osebna vera, duh svete Angele, živo občestvo. Brez Jezusa Kristusa seveda ne gre. V poletno-jesenskem času smo v skupnostih, skupinah ali posamezno pripravile predloge, kje in kako bi lahko poglobile svoje redovno življenje. Skozi prizmo prednostne izbire so se izkristalizirala naslednja področja: kultura poklicanosti, stalna formacija, živa občestva, delo z mladimi in kateheza. Čas smo namenile temeljitemu pogovoru ter oblikovanju sklepov in priporočil, ki nas zavezujejo za prihodnjih šest let. Teh odločitev ne bi mogle sprejeti brez spretnih moderatorok in tudi podpore vseh, ki v tem času med nas kličete Duha. Med nami je kot zunanja moderatorka ves čas vztrajala s. Damjana Tramte, HMP. Njena prisotnost je bila blagodejna; dajala je občutek varnosti, ko se je duh skupnosti zamajal.

Kaj smo delale v prostem času? Sprostile smo se ob družabnih igrah, si privoščile filmski večer, ob pripovedovanju s. Snežne o izkušnji na Salomonovih otokih nahranile svoj misijonski duh, s s. Anko pa »obiskale« naše sestre v mednarodnem noviciatu. Tiste, ki v zadnjem času nismo obiskale skupnosti v Mekinjah, zdaj vemo, kakšno je prenovljeno pokopališče naših sester na Pristavi. Nedeljsko dopoldne je minilo v duhu tajnih glasovanj za poročila, sklepe

in priporočila. Rezultati potrjujejo občutek edinosti in zadovoljstva nad tem, kar se nam je zgodilo v Hiši kruha. Izvolile smo tudi zastopnico, ki se bo prihodnje leto skupaj s provincialno predstojnico udeležila vrhovnega kapitlja v generalni hiši. Kapitelj smo sklenile v uršulinski cerkvi Svete Trojice s sveto mašo, ki jo je daroval jezuitski provincial p. Milan Bizant.

s. Jana Rovtar

Jezus vstopa v odnos in vzgaja

Upanje in pogum sta v prihodnosti možna, če se pustimo vzgajati Kristusu in se med seboj vzgajamo po njegovem vzorcu.

Sveto pismo je opis Božje vzgoje. Lahko ga beremo pod tem vidikom. Eden izmed načinov Božjega delovanja v zgodovini je prav vzgoja. Zato je tudi nujno potrebno, da kristjani v sebi gojimo vzgojno zavest, da si pridobimo bogopodobnost tudi na tem področju. Bog je v zgodovini iskal stike s posamezniki in izvoljenim ljudstvom kot celoto. Vzgoja je potrebna, ker se nauk ne spreminja, spreminjajo pa se ljudje, zato jim moramo vrednote, človeške in verske, vedno posredovati na nov način.

Cilj Božje vzgoje je človek, ki lahko vstopi v Božje kraljestvo, v odnos odrešenja. Vsaka zase in skupaj iščete kot redovnice uršulinke, kaj to za vas pomeni v tem trenutku zgodovine.

Iz Svetega pisma lahko izluščimo osem značilnosti Božjega vzgojnega odnosa v zgodovini odrešenja. Bog vzgaja:

1. posameznika in skupnosti: Adama, Evo, Abrahama (izgnanstva, rešitve); tebe, predstojnico, hišno skupnost, provinco ...;
2. postopno in napredujoče (progresivno): lani, letos, vsakoletne duhovne vaje;

3. z močnimi posegi, zahteva tudi korenite spremembe (spreobrnjenje): Abraham – Izak, Mojzes – goreči grm, Pavel – Damask, plenarni zbor, PIP;
4. računa na konflikte (neuspehi): upori, pobegi – Davidov greh, Peter, Juda Iškarijot, križanje ...;
5. z odločnostjo, tudi z grajo, ko je potrebno (ne išče kompromisov, ne ravna permisivno): preroki, David – Natan ...;
6. načrtno (cilj, ki ga je treba doseči: postati zrel, samostojen, odgovoren): redovna pravila, PIP ...;
7. upošteva konkretno situacijo, spoštuje konkretno zgodovino posameznika (Abraham: brez otrok, popotnik, brezdomec, navezan na prvorojenca ...);
8. s sodelavci.

Da Bogu lahko postajamo podobni tudi v tem, je potrebna posebna milost – vaša redovna karizma. Duhovniki jo prejmemo pri zakramentu svetega reda, zakonci pri zakramentu svetega zakona, najbolj osnovno pa že vsi pri krstu in birmi, redovnice z redovnimi zaobljubami. Seveda pa vzgojitelj ni in ne more biti le nekakšen menedžer, organizator, ampak predvsem človek z vzgojno zavestjo in vzgojno držo, ki mu omogočata vzgojni odnos. Vse to velja tako za poklicne vzgojitelje kot za vsako sestro, za vsak odnos, ki ga živite. Vsi smo namreč postavljeni v službo Božjega kraljestva, ki se gradi prav po konkretnem odnosu, ki je v vsakem primeru neke vrste (ne)vzgoja.

+ *Marjan Jurnšek*

Iti preko meja –

priprave in začetek

mednarodnega noviciata v Rimu

naše poti
in dogodki

5. januar 2012. Novinke smo se pripravljale na velike duhovne vaje in pričakovale s. Matejo Koršič. Mislile smo, da prihaja podelit blagoslov pred začetkom duhovnih vaj, a nas je presenetila z novico o mednarodnem noviciatu v Rimu jeseni 2012. S. Anka Kogelnik je bila imenovana za magistro, zato naj bi tudi dve novinki (s. Andreja Perc in s. Urša Doblehar) nadaljevali svoj noviciat v Rimu. Odzivi so bili različni: od skrbi, dvomov, strahu do veselja nad novimi izzivi. Še dobro, da je bila novica izrečena pred duhovnimi vajami, da je Gospod lahko pomiril razvneto dušo.

11

V času pred odhodom smo doživele veliko pozornosti s strani sester v provinci, pa tudi od sester iz drugih provinc. Priprava se je nadaljevala z zbiranjem angleških pesmaric, brevirjev in knjig, ki so nam pomagale, da smo se postopoma uokolile v angleško govoreče okolje. Nestrpno smo se spraševale, s kom bomo preživele noviciat. K Svetemu Duhu smo se obračale z molitvijo očenaša in zdravamarije v različnih evropskih jezikih, da bi lahko odpirale svoja srca za sestre, s katerimi bomo delile življenje v noviciatu. Junija 2012 smo se v Mekinjah udeležile tečaja angleškega jezika, ki so ga vodile s. Simona Zabukovec, s. Angela Cronin in s. Mateja Koršič. Pridružile so se nam še novinke iz Poljske in Slovenije, postulantinje in kandidatnje s Hrvaške, Madžarske, Avstrije in Slovenije. Angleščina je postala orodje pletenja sestrskih odnosov.

5. septembra se nam je pridružila postulantinja Maja Cafuta. 8. septembra je potekala uradna slovesnost ob zaključku slovenskega noviciata. S tem se končuje štiridesetletna doba noviciata na slovenskih tleh. Slovesnost je potekala ob mizi Božje besede, kjer je Maja prejela obleko noviciata slovenske province, vse članice bodočega noviciata, skupaj z Margarete Traušnjig, postulantinjo iz Avstrije, pa znamenja, ki nas bodo spremljala na poti: knjigo Božje besede – *Skupnost bere Janezov evangelij*, čokolado, popotno palico in sliko sv. Angele. Vse z namenom, da bi lahko v moči Božje besede in našega občestva šle pogumno preko meja in bile z Angelo znamenje sprave in upanja. V nedeljo, 9. septembra, smo napolnile vse koticke kombija in se z voznicama, s. Marijo Meserko in s. Zorico Blagotinšek, odpravile proti Rimu. Slovo ni bilo lahko, a z zaupanjem v našo povezanost smo odšle na pot.

V Rimu so nas vse sestre sprejele s toplino in odprtostjo. Prvi mesec je bil čas spoznavanja kraja, novega

prostora, ljudi, kulture, jezika. Pri slednjem je pomagala s. Damien O'Mahony iz angleške province. Počasi smo se udomačile in premagale prve ovire. Proti koncu prvega meseca smo okušale tudi lepote Fondija, saj smo konec tedna preživele ob morju. Kljub oktobru smo občutile njegovo toploto. Sledile so priprave na odprtje mednarodnega noviciata, ki so vključevale tudi intenzivno preurejanje prostorov, da so postali bolj polni življenja in domačnosti. Na praznik svete Uršule, 21. oktobra, je najprej potekal sprejem postulantinj Maje Cafuta in Margarete Traušnjig v mednarodni noviciat. Slovesnost je ob odsotnosti matere Cecilije Wang vodila vikarica s. Alice Montgomery ob prisotnosti provincialk iz Avstrije in Slovenije. Na tej slovesnosti so bile poleg vseh sester iz hiše (skupnosti, generalnega sveta, obeh skupin probanistk in »indijskih« sester) prisotne tudi italijanske sestre iz Via Nomentana³⁴ in magistra noviciata iz Slovaške, s. Blandina Angelovicova. Sprejemu v noviciat je

sledilo slovesno odprtje mednarodnega noviciata in blagoslov prostorov. S. Alice je v nagovoru opisala pot nastajanja mednarodnega noviciata in izbiro kraja. Prijetno druženje in klepet ob slovesno pripravljeni in obloženi mizi ter spontano pripravljene točke po državah so zaključile pomemben dogodek v zgodovini Rimske unije. Tako je sedanjí noviciat sestavljen iz štirih novink – tri prihajajo iz Slovenije, ena iz Avstrije –, magistre s. Anke Kogelnik iz Slovenije in s. Mary Alice Duggan iz Amerike.

V teh začetnih tednih čutimo veliko hvaležnost za možnost bivanja v središču Rimske unije. Čutimo, da nas nosijo in sprejemajo sestre po vsem svetu. Ostajamo del naših provinc, a hkrati postajamo sestre celotne Rimske unije. Pripadnost se pogloblja. Srce širi. Sv. Angela pa se z nebes pridružno veseli naše povezanosti in združenosti v eno srce in enega duha.

a. Urša Doblehar

Uršulinka na Salomonovih otokih

14

Še zdaj se čudim, da sem 43. obletnico zaobljub praznovala na misijonu na Salomonovih otokih. Ta možnost se mi zdi nekaj čudovitega, kot je povedal tudi pater, ki je bil tistega dne glavni mašnik. Zame je res veeelik Jezusov dar, da sem odšla na otočje Tihega oceana, ker sem nekoč to omenila v nekaj besedah, nato pa so me nenehno spominjali in spraševali, kdaj grem (kdo drug kot »Drago Salomon«). Čeprav sem se vrnila že pred pol leta, tam pa sem bila le tri mesece, je dovolj le majhna asociacija in že sem med bujnim tropskim gozdom, ki mi ni ravno všeč, toda prav v delu tega gozda so izsekali precej veliko jaso. Tam stoji vrsta lesenih hiš na stebrih (zaradi obilnega dežja in plazilcev), v katerih se odvija življenje in vzgoja približno štiridesetih bogoslovcev. Šla sem, da bi jim predavala Sveto pismo. Profesorje potrebujejo, da kandidate lahko na domačih tleh pripravijo na duhovniški poklic. Sicer bi morali zaradi stroškov študija mnoge prosilce odkloniti. Kakšna škoda!

V misijone sem se torej odpravila z mislijo, da jim pri tem pomagam, saj je za uršulinko vsak prispevek k širjenju Božjega kraljestva velika stvar in močan iziv. Ob tem sem bila sama zelo nagrajena. V teh ljudeh je nekaj, s čimer te očarajo. Dežele tretjega sveta sem imela vedno v mislih in srcu; tudi otroke pri verouku sem spodbujala k solidarnosti. Zdaj so jo pokazali tako umetniki, ki so nastopili na dobrodelnem

koncertu 24. novembra lani, kot ljudje, s katerimi sem delovala in se z njimi povezala v času svojega dvajsetletnega življenja v Mariboru. Z njihovimi prispevki sem številnim priskočila na pomoč v obliki hrane, prispevka za šolanje oddaljenih otrok, ki bi sicer morali ostati nepismeni garači (predvsem ženske), za varen dom za spolno zlorabljene deklince, študijsko literaturo za bogoslovce, bodoče duhovnike. S kako veliko hvaležnostjo so jo sprejeli!

Moje kratkotrajno misijonsko delo v Tenarju na otoku Guadalcanal je postalo del mojega življenja, zapisanega globoko v srce. Kot edina Evropejka sem se pridružila osmim misijonarjem lazaristom. V skupni sobi so bile slike in knjige njihovega ustanovitelja. K sebi so me vabile tudi misijonarke drugih skupnosti in spet sem na častnem mestu videla slike njihovih ustanoviteljic. Mislila sem si: »Kako bi bilo lepo ...« Pri hrvaških sestrah usmiljenkah, ki kot medicinske sestre oskrbujejo ljudi na velikem območju džungle na otoku Malaita, sem doživela, da kot magnet privlačijo deklince iz okolice. Ob morju nisem mogla v miru zmoliti niti hvalnic, saj so kot iz zemlje ali morja zrastle deklince, ki so sestram pomagale urejati hišo pred velikonočnimi prazniki. Deklice so prihajale vsakič, ko smo se pojavile zunaj. Da je žetev velika, dokazujejo lepe vrste črnih sester v domači kongregaciji in med misijonarkami, ki tam delujejo šele kratek čas.

PO JUTRANJI MOLITVI
PO METODI »LECTIO
DIVINA« Z BOGOSLOVCI
V MALIH SKUPINAH

VELIKONOČNA VIGILIJA.
OB PRAZNIKIH
DOMAČINI POLEPŠAJO
BOGOSLUŽJE S PLESOM

TA POTOK NA POTI DO
VAŠKE CERKVE NE BO
TEŽKO PREBRODITI,
TODA V DEŽEVJU ...

V TAKIH HIŠAH SO BIVALIŠČA,
PREDAVALNICE, KNJIŽNICA, ... ZA
MISIJONARJE, BOGOSLOVCE, SESTRE
IN DRUŽINO OSKRBNIKA MISIJONA

TRI SALEZIJANSKE
MISIJONARKE SO V
ŠESTIH LETIH DOBILE
ŽE DVE DOMAČI SESTRI

Tri mesece sem torej kot Angelina hčerka misijonarila med črno obarvanimi Salomončani, ki so zaradi svoje izgubljenosti sredi ogromnih voda Tihega oceana med zadnjimi na svetu sprejeli Jezusovo oznanilo.

a. Snežna Učko

Srečanje z nekdanjo magistro s. Fidelis Bratina

16

Na praznik posvetitve lateranske bazilike, 9. 11. 2012, smo se nekdanje novinke – s. Mihaela Bizjak, s. Marta Ivančič, s. Nada Furlan in s. Štefka Klemen, manjkala je s. Fani Žnidaršič – v Izoli srečale s s. Fidelis, da bi ji čestitale za zlati jubilej njenih redovnih zaobljub in za štirideset let, odkar je postala prva magistra novink v novoustanovljeni slovenski provinci. Po krepkem kosilu smo ji voščile in izročile skromna darila, obujale spomine in zapele nekaj pesmi, ki smo jih pele že v noviciatu. Nato smo se odpravile celo na romanje k Materi Božji v Strunjan. Ta romarski kraj nam vedno obudi lepe spomine na počitnice še iz časa noviciata v Varaždinu. Na željo ene izmed pevk in njenih gostov, ki so se v cerkvi zbrali ob njihovem praznovanju in sveti maši, smo skupaj zapele pesem *Dajte mi zlatih strun* in še nekaj naših pesmi iz noviciata. Duhovno okrepljene in vesele smo se vrnile v Izolo na klepet in potem v svojo skupnost.

s. Mihaela Bizjak

Lk 5,1–11

požirek
božje besede

V

tem odlomku bodimo pozorni na odnos med Jezusom in Petrom predvsem z vidika oblikovanja Petra za njegovo prihodnje poslanstvo: torej za pogum in upanje.

Jezus najprej vzpostavi vzgojno avtoriteto v odnosu s Petrom. Ker je Peter ribič, si pomaga z ulovom, saj se mu tako lahko najbolj približa – stopi na njegov »teren«. Brez prave avtoritete (zaupanja) ni vzgoje. Kje je področje »avtoritete« za redovnico? Biti »duhovna sestra«, »duhovna mati« ali »duhovna prijateljica«. Redovnica je predvsem »duhovni človek«, »duhovna žena«, strokovnjakinja v duhovnem življenju – v duhovnosti, v življenju skupnosti. Ne teoretično.

S pomočjo izraznih sredstev, ki jih Peter najbolj razume, pa Jezus razodene svojo Božjo naravo. Pove nekaj osebnega. Jezus se kot vzgojitelj tudi sam odkriva, kar pomeni, da pri vzgoji vstopa osebno v odnos in ga razvija. Da je Peter sposoben reči: »Na tvojo besedo,« mora zaupati.

17

Dogodek je nenavaden: Jezus naroči preizkušnim ribičem, naj gredo loviti podnevi. Peter mora čutiti do Jezusa nekaj nenavadno močnega, da tvega sramoto, zgodbice, ki bodo o njem krožile še v naslednjih generacijah; tvega in ne računa. Jezus nato Petra dobesedno zasuje z ribami, ki so za ribiča nekaj najbolj dragocenega. S tem pokaže, da je »Gospodar vseh rib«.

Peter je šokiran; zave se razdalje med seboj in Jezusom, med dejanskim jazom in idealnim jazom. Osupel želi zbežati pred novo situacijo: »Pojdi od mene« (tipična reakcija: Jona, včasih tudi redovnica – izstop, osamitev v skupnosti, zasvojenost z internetom, alkohol ...).

Razdaljo med njima premaga Jezus sam. Petra pušti pasti na kolena, a potem vstopi v njegovo življenje: »Ne boj se! Odslej boš lovil ljudi.« Jezus ga v moči svoje vzgojne avtoritete bodri in mu razkriva cilj. Jezus zaupa v Petra – v osebo, ne v njegova dejanja! Tudi pri tebi se ni zmotil: zaupa vate kot redovnico, predstojnico.

Peter odgovori tako, da zapusti vse in gre za Jezusom. V tistem trenutku je sposoben zapustiti ribe, ki so ribičevo največje bogastvo. Za-upanje je možno, ker ne gre sam na pot: z njim so še drugi in z njim je Jezus. Moč redovne skupnosti je izredna, če ji posamezniki pripadajo zaradi Kristusa ... PIP govori o »izbirnih kristjanih« in »oddaljenih kristjanih« (toč. 21). Bi lahko v luči tega dokumenta razmišljali tudi o pojavu »izbirne uršulinke« in »oddaljene uršulinke« in »žive uršulinke«?

Za medsebojni vzgojni vpliv med sestrami in v občestvu, kjer delujejo, je taka avtoriteta nujno potrebna. Avtoriteta se gradi zelo počasi. Vsakdanje sobivanje jo lahko omaje, izvotli. Avtoriteta ni samoumevno dana z zaobljubami (čeprav ljudje redovnicam

še vedno precej zaupajo). Za njen nastanek je nujen osebni stik, v katerem se doživlja odpuščanje, molitev, nenasilje, odprtost (kar ni popuščanje ali razvodenežlost), celo neuspeh in nemoč (križ). Za vzgojno avtoriteto je potrebno tveganje, nikoli ni predhodnega zagotovila. Redovnica je v skupnosti in v različnih poslanstvih zaradi takšnih medsebojnih vzgojnih odnosov. Samo v odnosih je možno odrešenje; v neodnosih pa pekel. Zato so odnosi tudi tako težki.

+ *Marjan Jurnšek*

Številčna in pestra

vseživljenjsko
učenje

Generacija 30–40 je številčna in pestra glede na redovna leta in poslanstvo. Pripadajo ji nekatere predstojnice, ravnateljice, zaposlene v različnih službah od vrtca, šole do zobozdravstva, študentke, katehistinje, duhovne spremljevalke, juvenistke ... Še na mnoge različne načine bi lahko opisale sestavo te generacije, ki vključuje petnajst sester (prepoznali jih boste na fotografijah). Od teh se nas je devet 12. maja 2012 srečalo na Svetem Mohorju nad Moravčami. Želele smo si podeliti življenje in izkušnje, čas izkoristiti za rekreacijo in fizično aktivnost ter se zaustaviti ob kakovostni temi. Dopoldanski čas smo namenile sprehodu okrog Gradiškega jezera. Prijetna pot skozi gozd in ob vodi nas je spontano spodbudila, da smo spregovorile o svojem življenju, skupnostih, delu v poslanstvu. Drugi del dneva smo namenile *lectio divini* in pogovoru ob dveh člankih o duhovnem materinstvu.

a. Nina Ipavec

Dve v eni

N

a lepo majsko nedeljo, 20. maja 2012, smo se sestre iz generacije v starosti 40–60 let zbrale v uršulinskem samostanu v Ljubljani.

Srečanje smo začele z agape, obveznim fotografiranjem, nato pa pogovor nadaljevale ob temi, ki sta jo pripravili s. Metka Capuder in s. Cirila Alič. V središču naših podelitev sta bili novozavezni ženi Marija in Elizabeta. Srečanje dveh generacij – tako nekako smo se počutile tudi me, saj so se nekatere čudile, da že sodijo v to starostno skupino, druge pa so se ob mlajših sestrah čutile veselo mladostne.

s. Cirila Alič

Skupnost zrelih

19.

avgusta 2012 se je naša »zrela generacija« (60–70 let) srečala na Svetih Višarjah. V skupnem pogovoru, ki se je začel že med vožnjo v avtomobilih, smo izmenjavale mnenja in ugotovitve ob

vprašanju: »Kako bi konkretizirale uboštvo v naraščajoči recesiji?« Zavzet pogovor se je nadaljeval v naravi pod čudovitimi gorskimi vrhovi. Sledilo je prijetno druženje, prepleteno s pesmijo in molitvijo, in seveda dobro kosilo iz naših nahrbtnikov.

Ob refleksiji dneva smo spoznale, da bo potrebno na novo premisliti, kaj so in kaj nam pomenijo uboštvo, skupnost, delitev, skromnost. Vprašale smo se tudi, kaj lahko same storimo, da bi živele ter uresničevale uboštvo in solidarnost v času recesije. Pri podelitvi smo odkrile presenetljivo skladnost naših spoznanj:

ZNOVA ZAČETI PRI KRISTUSU.

SKROMNOST, SOLIDARNOST, HVALEŽNOST.

PREPROST STIL ŽIVLJENJA V VSEM:

obleki, hrani, prevoznih in drugih sredstvih, odnosih ...

PRIMERJATI SE S TISTIMI, KI IMAJO MANJ,

S TISTIMI V SKUPNOSTI, KI IMAJO NAJMANJ.

(Iz zapisnika.)

Ob zaključku srečanja smo še enkrat stopile v cerkev in se višarski Materi Božji zahvalile za njeno blagodejno prisotnost ter za lep in bogat dan, ki smo ga preživele v njeni neposredni bližini.

a. Nada Furlan

Odkrivamo teologijo telesa

kot del vseživljenjskega učenja

22

V skupnosti v Ljubljani se je enajst sester odločilo za interni tečaj o teologiji telesa (TT), ki ga vodi s. Marjeta Pija. Trajal bo vse leto, enkrat mesečno po tri ure, v vmesnih tednih pa bodo udeleženske prejele dodatno gradivo za osebni študij in poglobljanje v različnih smereh. Za nami sta že dve srečanja (uvod v teologijo telesa, izvirni človek). Prijetno nas preseneča, da je skupno učenje tudi srečanje, na katerem se medsebojno bogatimo, odkrivamo nove povezave, razčiščujemo

razumevanje. Zanimivo je spremljati, kako vsebine, s katerimi se srečujemo na tečaju, prehajajo v procese v vsakdanjem življenju. Proti koncu tečaja upamo, da bomo spoznani nauk, ki se ga učimo prepoznavati na osebni ravni in vnašati v življenje, znale povezati tudi s karizmo sv. Angele. Nam lahko pomaga k poglobljenemu prepoznavanju, kako biti uršulinka v tem svetu?

Druga možnost, ki sta jo za poglobljanje v teologijo telesa izkoristili s. Judita in s. Silva, pa je študijska skupina TT v organizaciji zavoda Iskreni.net. Nekaj udeležencev osnovnega tečaja »Pot v srce« se je odločilo, da bodo delo nadaljevali kot študijska skupina (a – zakonska, b – pastoralna). Dogovorili so se za skupno gradivo (kateheze bl. Janeza Pavla II. o Visoki pesmi in Tobitovi knjigi). Vsak član je odgovoren, da se dejavno vključuje v srečanja ter prispeva k poglobljanju in iskanju odgovorov ali sodeluje pri aplikaciji. Srečujejo se enkrat mesečno za nekaj ur.

s. Marijeta Pija Cevc

Voda v dlaneh in v zemlji

mir,
pravičnost
in ohranitev
stvarstva

Več kot milijarda ljudi danes nima dostopa do zdrave pitne vode in več kot dve milijardi ljudi nimata primernih sanitarij. To dramatično vpliva na njihovo zdravje – zaradi diareje vsako leto umre dva milijona ljudi, največ otrok, mlajših od pet let.

PROJEKT AFRIKA je odgovor uršulink Rimske unije na klic vrhovnega kapitlja 2007, da se usmerimo na preprečevanje trgovine z ljudmi in na vodo. Daje tudi priložnost, da izpolnimo enega od ciljev srečanja provincialk, ki je bilo oktobra 2010 v Afriki. Projekt je konkreten način skupnega sodelovanja pri delu, ki bo izboljšalo položaj žensk ter afriškim sestram in bratom omogočilo dostop do čiste vode.

Naše sestre v Afriki so pripravile štiri projekte v treh deželah. V Kamerunu so želele izkopati vodnjak; v Senegalu preskrbeti čisto vodo za uboge družine; v Bocvani pa so se trudile, da bi čisto vodo pripeljale na dvorišče domačij in žena. Vsi štirje projekti so znesli 29.297,00 €. Uspelo jim je! Naše skupnosti, domači, različne skupine in posamezni darovalci smo iz Slovenije prispevali 2.690,00 €. Bog povrni!

Skupaj s sestrami po svetu se veselimo in zahvaljujemo, da smo »puščavi« pomagali »vzcveteti«.

A. Zorica Blagotinšek

iz vzgojnih
logov

Izpoved prvih zaobljub

29.

julija 2012 sem v župniji Žabnica izpovedala svoje prve redovne zaobljube.

Čas noviciata je bil na nek način čas priprave na izpoved zaobljub. Čudovit in dragocen čas, za katerega sem neizmerno hvaležna. Doživela sem ga kot odkritje in prebuditev življenja v meni; kar zažuborelo je.

Iz zadnjih tednov pred zaobljubami se najbolj spominjam pisanja spominskih podob. Skoraj tristo krat sem napisala Jezusove besede, ki sem jih izbrala za geslo: »Učite se od mene« (Mt 11,29). To mi je pomagalo, da so se neizbrisno zapisale tudi v globine moje duše. Ob pisanju podob sem mislila na vse, ki se bodo tistega dne veselili in praznovali z menoj.

Dan zaobljub je bil zame praznik razodetja Božje ljubezni. Izročila sem se Njemu, ki mi daje samega sebe in vso svojo ljubezen. To me napolnjuje z mirom, upanjem in gotovostjo, da bom v moči Njega zmogla hoditi, kjerkoli bo treba. Ganila

me je lepota in čistost Božje ljubezni, ki ne tehta mojih slabotnosti in moči, ampak želi in ljubi mene. Njegovo hrepenenje po meni in moje hrepenenje po Njem sta se objeli in postali eno.

V meni močno ostaja misel iz pridige, da je v jarmu s Kristusom skrita gotovost, saj je On tisti močni in zanesljivi, ki bo »voz« pripeljal domov v Očetovo hišo.

V srcu nosim veliko hvaležnost za svojo družino, ki se je na prav poseben način dotika moja pot redovnega poklica. Z menoj hodijo po tej poti, me podpirajo in imajo radi. Naj njihove žrtve in ljubezen obrodijo bogate sadove. Bogu hvala za vse, kar je že in kar bo še čudovitega storil v njihovih srcih in življenju.

Ob dnevu zaobljub mi kot najbolj zabaven dogodek ostaja v spominu nenavaden način mojega prihoda oziroma prevoza do cerkve v Žabnici. Tja so me pripeljali v lepo aranžiranih »garah«.

Izbira gesla »Učite se od mene« je bila preprosta, ker je geslo izbralo mene. Že dolgo je zorelo v srcu in navdihovalo moje življenje. Kmalu v začetku noviciata sem napisala molitev ob poslušanju Jezusovih besed:

»Učite se od mene, ker sem krotak in iz srca ponižen.« Drža učenke mi je postala še posebej blizu med mesečnimi duhovnimi vajami. Za učenca je pomembno, da hodi, da se muči z veslanjem, da dviga noge in nadaljuje pot za učiteljem. Na njej je dovoljeno vse – lahko tudi padem, zatajim, izdam, ne vem, ne razumem, ne znam, grešim, zaspim, trepetam, zbežim, dvomim ... Nič od naštetega ni ovira. Za učenca je pomembno le, da ne obupa in ne neha hoditi.

V srcu ostaja želja po učenju od Jezusa Kristusa, vžiga se hrepenenje po tem, da se navzamem njegovega mišljenja, in vedno glasnejša je prošnja: »Jezus krotki in iz srca ponižni, upodobi moje srce po svojem srcu!«

Na nadaljnji poti pričakujem vse najboljše – veličonočno skrivnost od blizu in končno svetost, ker je On svet.

s. Helena Eržen

Božja Beseda ...

me **oblikuje**. Vsakdanja molitev brevirja, premišljevanje ob svetopisemskem odlomku in branje Svetega pisma so zame najmočnejši trenutki bivanja z Božjo besedo. Zdi se mi, kot da je v meni pose-

ben prostor, kamor se skrbno shranjujejo vse besede, stavki in odlomki Božje besede, ki sem jih kadarkoli slišala ali prebrala. Nato pa te besede dan za dnem, počasi, tiho in potrpežljivo prihajajo v moje misli in oblikujejo moje vsakdanje življenje tako, da me vodijo v odnos z Gospodom.

Zjutraj, včasih še v postelji, se spomnim na besede iz psalma: »Zbudite se, harfa in citre, zbuditi hočem jutranjo zarjo.« Ob tem se nasmehnem ali pa zagodrnjam, ker bi raje podaljšala noč. Zavem se, da se začnjenja nov dan, ki ga je naredil Gospod, in mu izročim vse, kar me čaka. Sredi dneva se vrata Božje besede najpogosteje odpirajo takrat, ko sem zaskrbljena, negotova, nemočna. Takrat me Gospod vabi: »Pridite k meni vsi, ki ste utrujeni in obteženi, in jaz vam bom dal počitek.« Vabi me, da mu ponovno izročim vse, da obudim vero, On je moj Stvarnik in me ne bo zapustil. »Odel me je z oblačilom odrešenja in me ogrnil s plaščem pravičnosti.«

... mi pomeni **srečanje** z Vstalim Gospodom. Daje mi moči, tolažbe in poguma za življenje, ki išče Gospoda in želi izpolnjevati Njegovo voljo.

... je zame **kažipot**, ki me vodi bliže k Jezusu in po Njem k bližnjemu. Je resnica, ki me umiri ter napolni moje bitje z mirom in upanjem. V meni prebujajo novo življenje, saj se z njo Jezus dotika mojih globlin in očiščuje moje misli, želje in namene. V moči Božje besede morem v veri storiti tudi tisto, kar se v mojih očeh zdi nemogoče. Božja beseda je zame **Ljubezen**, ki vstopa v moje konkretno življenje in me opogumlja, da v konkretni situaciji sledim Njemu, ki je moja edina in prava ljubezen.

... je zame **vir miru**, ker me vedno znova spomni, da je Gospod tisti, ki odrešuje, ne jaz. Spomni me, da tam, kjer sem ujeta v grob svojih predstav, slabosti in grehov, ki meni in drugim v življenje nosijo smrt, Gospod vstopa ter prinaša vstajenje in življenje.

... daje **Življenje** mojemu življenju. Stopil je v čoln (prim. Lk 5,3). Te besede me pošiljajo v svet, v čolne malih in ubogih – tako kot je Jezus stopil v potapljalčev čoln človeštva, sam postal ubog in nam postal enak v vsem. Jezusov način služenja in solidarnosti do konca me vžiga v hrepenenju, da se naučim in navzamem Njegovega mišljenja in delovanja.

juvenistke

Probacija v letu vere

V Rimu doživljava bogat čas tretje probacije. V naši mednarodni skupnosti z voditeljico s. Susan Kienzler preživlja lepe trenutke na romanjih, pri skupnih molitvah in podeljevanjih. Skupaj smo si ogledale baziliko sv. Petra, v sredo, 7. novembra 2012, pa smo bile navzoče pri papeževi avdienci. Obiskale smo tudi skupnost sv. Egidija, s katero bomo še sodelovale. Posebej se nas je dotaknil kratek tečaj o sv. Angeli in zgodovini našega reda, ki ga je pripravila s. Armida Veglio. Poleg nas je tukaj še skupina španske probacije, ki jo vodi s. Hélène Proust. Občasno imamo skupno srečanje, kjer pride še bolj do izraza barvitost naše mednarodnosti. 7. januarja 2013 začnemo mesečne duhovne vaje in se priporočamo v molitev.

s. Tatjana Čar in s. Marjeta Cerar

27

poklical
si me po
imenu

Srebrni jubilej s. Cirile Alič in s. Judite Mihelčič

28

15. avgusta 2012 sta
obhajali 25-letnico
življenja po redovnih
zaobljubah. Ob tej
priložnosti smo ju
prosili za pogovor.

Za kaj sta najbolj hvaležni ob pogledu na prehojeno pot redovnega življenja in tudi na čas otroštva ter mladosti pred vstopom k uršulinkam? Kakšna je bila vajina popotnica za samostan?

s. Cirila: Najbolj sem hvaležna za izkustvo domače družine, za zgled staršev. Iz dobe odraščanja se spominjam vseh čudovitih trenutkov, ki sem jih preživela z mladimi in duhovniki, ki so delovali v župniji. S sovrstniki smo skupaj odkrivali svet in Boga. Kot popotnica za življenje v samostanu mi ostaja pristno izkustvo skupnosti, vzajemnega sodelovanja in odprtosti za Boga in bližnjega.

s. Judita: V otroštvu in mladosti me je poleg dela na kmetiji, dotika zemlje, močno oblikovalo mamino nenehno pripovedovanje o močnih dogodkih iz časa med drugo svetovno vojno in po njej. Ob tem sem zaznavala njeno močno vero in zaupanje v Božjo previdnost. Stara mama pa me je s svojo dobrodušnostjo nenehno usmerjala k tihi Božji navzočnosti, ki sva jo skupaj okušali v dotiku vetra, za svetlimi zvezdami, v globinah voda, v zrenju v belo hostijo iz njenega naročja, lomljenju kruha iz peči in v služenju, kjerkoli je bilo potrebno. Posebno močno me je zaznamovala s svojim zgledom in povabilom, da lahko vsako bolečino darujem za duše v vicah, da bodo čim prej v polnosti zaživele pri Bogu. To je omililo moje male bolečine in mi prinašalo globoko veselje.

Katere darove sta kot uršulinki najbolj razvili? Vaju je na poti odkrivanja, zorenja čakalo kakšno presenečenje?

s. Cirila: Življenje v uršulinski skupnosti me je vsekakor zaznamovalo in mi odkrilo naslutene možnosti potencialov, ki so v meni. Ob vprašanju najprej pomislim na to, kako sem bolj razvila občutek za zaznavanje Božjega delovanja v sebi in okrog sebe.

Življenje z Bogom se mi zdi tako samoumevno kot dihanje. Običajno ne mislim na to, da diham, toda če bi sedaj nehala dihati, bi fizično prenehala obstajati. Nekaj podobnega doživljam na duhovnem področju. Zame je presenečenje, ki pravzaprav ni presenečenje, to, da Bog ostaja zvest svoji obljubi. Po končani osnovni šoli sem si na primer zelo želela vpisati na vzgojiteljsko šolo. Vmes sem začutila Božji klic in mu sledila. Po dvajsetih letih življenja v skupnosti pa mi je Gospod podaril možnost, da lahko kot uršulinka delam v našem vrtcu.

s. Judita: Kot poseben Božji dar čutim duhovno materinstvo. V nekem trenutku redovne poti mi je v srcu močno zazvenela beseda: mati Božjih otrok. Dragoceno mi je zaznavati Božje življenje v sebi, v zgodbah in v srcih ljudi, jih spremljati na poti vere in zaupati, da je Ljubezen močnejša od smrti. Vedno globlje čutim, da pripadam Njemu; da je Jezus Kristus moje edino življenje, ki se počasi razrašča v vsa področja bitja in bivanja. Čeprav me zlo v svetu in lastne teme strašijo, vem, da je Bog neskončno večji od vsega. Nenehno me preseneča njegova usmiljena ljubezen in razodevanje v stiskah, trpljenju in smrti ljudi.

Kako bi s podobo opisali svojo pot z Jezusom, vajin odnos z Njim? 25 let je obdobje, v katerem se zgodi veliko.

s. Cirila: Podoba, ki mi v tem trenutku prihaja pred oči, je POT. Ob tem sem se spomnila zgodbe, ki sem jo večkrat slišala ali brala. Govori o človeku, ki je v sanjah gledal na preteklo življenje. Opazil je, da je del poti, kjer so poleg njegovih stopinj še ene stopinje – Jezusove. Na delu poti pa je opazil samo ene stopinje. Ko je podrobneje pogledal pot, je ugotovil, da je to del njegovega življenja, ko mu je bilo težko. Zato je vprašal Gospoda, zakaj ga je zapustil prav takrat, ko mu je bilo v življenju najtežje. Bog mu je odgovoril: »Takrat, ko ti je bilo najtežje, sem te nosil na svojih rokah.« Petindvajset let je minilo zelo hitro. Zgodilo se je veliko lepih srečanj z ljudmi in tudi doživetij, ki ostajajo zapisana v srcu za vse življenje.

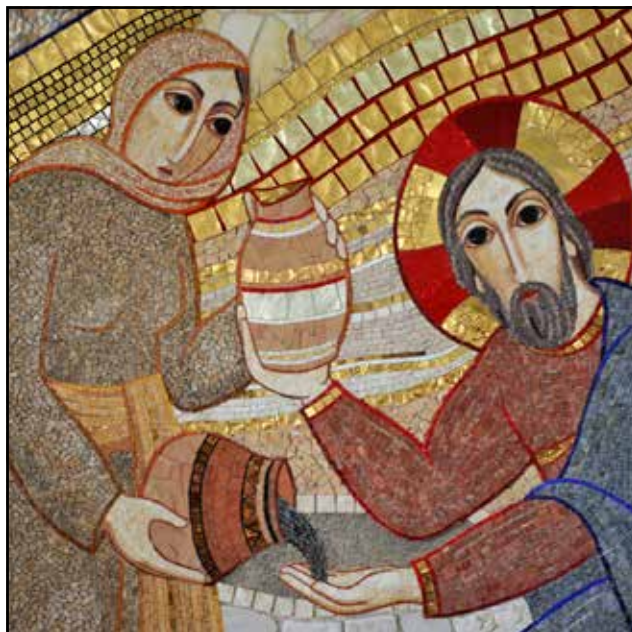

s. Judita: Prepoznam se v zgodbi Samarijanke v Jn 4,1–42. Jezus Kristus me je čakal na moji samotni poti, ko sem se razočarana izogibala ljudi. In to še vedno dela. Včasih ga tudi sama vztrajno iščem. In se da najti. Prepoznavam se kot ljubljena, spoštovana in sprejeta. Prebudilo se je hrepenenje po izročitvi celotnega bitja in življenja – in ga je sprejel. Zdaj se že več kot petindvajset let dogaja nenehno medsebojno podarjanje in sprejemanje. Le da sem sama pri tem precej bolj počasna in »trda«. Poleti sem »poromala« na Kredarico in Triglav, ker se je prav tam zgodilo odločilno srečanje in odločitev za življenje. Počasi dojemam, da me želi bolj celostno vključiti v svoje poslanstvo.

Kako sta doživljali različne oblike apostolata, v čem sta prepoznavali Božjo navzočnost, delovanje? Se morda spomnita konkretnih dogodkov?

s. Cirila: Moje delo in življenje poslanstva sta bila vedno usmerjena k človeku. Prvih dvajset let sem poučevala verouk na različnih župnijah. Potem sem se bolj osebno srečala s Katehezo Dobrega pastirja, ki me je globoko osebno nagovorila. Prepričana sem, da človeka preoblikuje le osebno srečanje z Bogom. Prav to Kateheza Dobrega pastirja omogoča tako otroku kot odraslemu. Poleg katehetskega dela me zadnja leta zelo zaposluje montessori pristop pri delu z otroki v vrtcu. Oblikuje tudi mojo osebno rast, način življenja, osebnega razmišljanja in pogleda na življenje.

s. Judita: Najbolj se prepoznam v preprostem deljenju vsakdanjega življenja in dela z ljudmi. V mladih letih z mladino in študenti, kasneje bolj intenzivno v služenju

skupnosti, vseskozi pa posebej močno doživljam Božje delovanje na duhovnih vajah, ko se ljudje v različnih, tudi zelo težkih okoliščinah, odpirajo Božji besedi. Skupaj z njimi okušam njeno moč in ustvarjalnost.

Še beseda o vajini izkušnji uršulinske skupnosti. V čem prepoznavata njen dar za vaju? V čem sta zaradi sester drugačni?

s. Cirila: Življenje v skupnosti je ena od bistvenih potez našega uršulinskega življenja. V skupnosti sem se vedno dobro počutila. Kolikor poznam samo sebe, sem predvsem človek skupnosti. Tako sem rada doma; ni mi težko biti doma. Seveda je življenje v skupnosti tudi zahtevno, saj se je potrebno osebno odločiti za življenje s sestrami, s katerimi nisem v krvnem sorodstvu in jih nisem sama izbrala, da bi živele skupaj. Pomemben je pogled vere in zaupanja, da nas je skupaj postavil Gospod. Uršulinska skupnost je zame dar že v tem, da se v

31

svoji raznolikosti medsebojno bogatimo. Preprosto mi omogoča drugačen pogled na isto stvarnost, na katerega sama niti pomislila ne bi. Svojo drugačnost doživljam predvsem v tem, da vidim širše in globlje.

s. Judita: Res je uršulinska skupnost vedno v nastajanju in mi ne da miru. Ob jubileju sem se znova zavestno odločila, da hočem z Božjo milostjo živeti v skupnosti in sprejeti vsako sestro kot Božji dar. Vedno bolj se zavedam, da je živa in resnična skupnost utemeljena na Kristusu, na njegovem križu in vstajenju. Na daru odrešenja in odpuščenja, ki ga deleži vsaka sestra. V tem daru rastemo prav s pomočjo naše različnosti, ki je Gospodu očitno všeč, saj nas je on izbral in poklical. Ob sestrah počasi postajam sestra in se učim živeti v Ljubezni. In to mi je tudi v veselje.

Najlepša hvala za odgovore in pričevanje!

Pripravila s. Marjeta Pija Cevc.

in
memoriam

S. Evangelista

(Marija) Dolinar

(1933–2012)

32

S. Evangelista se je rodila 26. maja 1933 v Studenčicah nad Presko očetu Antonu in mami Frančiški. Krščena je bila istega dne na ime Marija. V družini so bili štirje otroci: poleg s. Evangeliste še sestra Anica in brata + Franc in Anton. Živeli so na kmetiji. Odraščala je v veliki povezanosti z župnijo. Kot je sama zapisala, je prav od modrega, dobrega in blagega g. Močnika prejemala najmočnejše napotke za življenje. Otroštvo je zasenčila vojna, ki je prekinila pripravo na prvo sveto obhajilo in šolanje. Leto kasneje je iz rok nemškega duhovnika najprej prejela zakrament svetega obhajila, jeseni pa jo je nemški škof v Škofji Loki tudi birmal. Med vojno je v krogu svoje družine močno občutila posebno Božjo navzočnost in delovanje. Bila je prevzeta nad tem, kako Bog usliši prošnjo svojih zvestih. Njeni na smrt bolni stari mami je bilo dano, da je prejela zakrament za umirajoče, čeprav med vojno ni bilo duhovnikov. Očetu pa ni bilo treba oditi k partizanom, ker si je oparil nogo, zato je družina lahko ostala skupaj. Življenje je bilo prepleteno z molitvijo, nedeljsko sveto mašo in delom. Med vojno se je njena duša napajala ob preprostem župnijskem listu. Zapisala je: »Bog da dovolj luči za tistega, ki hoče videti, in dovolj teme za tistega, ki noče videti.« Po vojni je z odličnim uspehom zaključila osnovno šolo, ki je takrat obsegala pet razredov. Kasneje je obiskovala tudi gospodinjski in šiviljski tečaj. Za njeno redovno pot je bil pomemben prihod sester usmiljenk, ki bo bile izgnane iz bolnic. V njenih zapisih beremo: »Njihova prisotnost je v meni budila hrepenenje po redovnem načinu življenja. Vendar se mi je zdelo, da je ta cilj nemogoče doseči. Čutila sem, da je »posvetiti se Bogu« nekaj, kar presega človeške zmognosti.« Ob novi maši g. Jamnika, pridigi g. Vovka in pobožnosti petih prvih sobot je spoznavala, da primanjkuje duhovnih poklicev in da se duhovni poklic

lahko tudi izprosi. Njen redovni poklic je zorel med misijonom v Škofji Loki, ki ga je poimenovala »vir iskanja poti v življenje«. Ob novici, da je neko dekle šlo v samostan, je ob neodobranju okolice pomislila: »Blagor ji.« Ovire, ki so ji preprečevale vstop v samostan, so se kar vrstile. Ko je svojemu spovedniku omenila svojo željo, ji je redovništvo odsvetoval, saj so redovnice preganjali – uršulinke so se v tistih letih iz Loke selile v požgan Ajmanov grad. Tudi mama je zbolela in s. Evangelista je skrbela zanjo. V sebi je razmišljala: »Bog, ti skrbiš za ptice, skrbi tudi zame. Ti veš, kje je moje mesto.« Končno ji je Bog spregovoril po misijonarju. Kmalu zatem je kot osemindvajsetletno dekle 25. marca 1960 vstopila k uršulinkam

v Ljubljani. Jeseni naslednje leto je v Varaždinu začela postulat in leto kasneje noviciat. Po prvih zaobljubah 26. aprila 1964 je do leta 1967 kot mlada sestra ostala v skupnosti uršulink v Varaždinu, nato pa se je vrnila v Ljubljano. Po petih letih je izpovedala večne zaobljube. Nato jo je pot vodila v Mekinje, kjer je živela od leta 1972 do 1980, ko je bila premeščena v skupnost pri Svetem Duhu.

Vsa leta je z veseljem skrbela za vrt, gotovo ste jo mnogi poznali tudi po njenih sadikah. Postorila je mnogo stvari po hiši, pri čemer se je odražala njena iznajdljivost, odločnost, pa tudi trdoživost. V zadnjih letih jo je ob prvih sobotah vleklo h Kraljici Miru na

Kurešček. Ko sem ji v bolnišnici, že nezavestni, zapela Marijino pesem, se ji je srčni utrip v trenutku močno pospešil ... Zavedala se je posebnosti svojega značaja, zato je pogosto prosila: »Presveto Srce Jezusovo, upodobi moje srce po svojem krotkem in preprostem srcu!«

P. Jože Roblek ji je ob odhodu napisal:

»Draga s. Evangelista, tako hitro si odšla od nas. Vedno sem občudoval tvojo zavzetost za vrt, da bi vsi v samostanu in vsi, ki so prihajali v dom duhovnih vaj, imeli dovolj sveže zelenjave. Vedno sem se razveselil tvojega veselega obraza in dobrodušnosti, ko sva se srečala na vrtu ali na duhovnih vajah. Vedno si znala najti pozitivno rešitev. Posebno me je nagovorila tvoja zdrava, kmečka pamet. Tvoja govorica mi je bila iskreno všeč; imela si enkratni besedni zaklad, sočen, plastičen. Vem in prepričan sem, da si zdaj vsa srečna v Bogu, v skupnosti Svete Trojice, skupaj z Jezusovo Materjo, s sv. Jožefom, z blaženimi in svetimi, še posebej s sv. Angelo in Uršulo, s svojimi najbližjimi. Moli za nas, tudi zame, da dosežemo Njega, ki te je vzljubil in dal zate samega sebe. Na koncu se ti zahvaljujem za vsako tvojo besedo, tvoj pogled in nasmeh, posebej pa za tvojo solato, ki je bila tako dobra. Kako dober je šele Bog! Spominjal se te bom pri sveti daritvi. In nasvidenje!«

sestre iz skupnosti pri Svetem Duhu

Kako sv. Angelo doživljajo vzgojiteljice v Angelinem vrtcu?

sv. Angela

SV. ANGELA me nagovarja najbolj kot romarica. Velika skrivnost, ko je na poti v Sveto deželo oslepela in jo videla z notranjimi očmi vere, me prevzema in opogumlja. In ne nazadnje je moja tretjerojenka Teja na ta svet prirojena ravno na praznik sv. Angele. Mar je to slučaj? Trdno sem prepričana, da Gospod vodi mojo pot in nanjo pošilja tudi sv. Angelo kot zgled in priprošnjico prijazne, a odločne vzgojiteljice.

Martina Jerina

SV. ANGELA je moja velika priprošnjica. K njej se obračam pri vsakodnevni molitvi rožnega venca. Doživljam jo kot angelško Angelo, ki me nikoli ne zapusti, še posebno v trenutkih, ko sem na razpotju večjih, pa tudi manjših pedagoških odločitev. Najbolj me nagovarja njena goreča želja po edinosti. To je lahko le lastnost človeka, polnega ponižnosti, potrpežljivosti, ljubezni, Svetega Duha. Vzgojitelji jo še posebej potrebujemo. Naj nam priprošnja sv. Angele pomaga, da bomo mogli vedno bolj postajati sol za otroke, starše in sodelavke.

Mira Gale

SV. ANGELA me nagovarja kot učiteljica, vzgojiteljica, vodnica, kot svetnica, ki nas vodi, varuje. Njena popotna palica je tako velika, da se je lahko v molitvi oprimemo, da nam daje moč za prave odločitve na poklicni poti. Njena življenjska zgodba nas spodbuja k zaupanju in nam pomaga, da ne zaidememo s prave poti.

Jina Erzar

naš apostolat

<http://ursulinke.rkc.si/> – prenovljeno!

Ubrala sem sodobno pot – med svojimi prijatelji na Facebooku sem poiskala nekaj ljudi, jim poslala zasebno sporočilo s prošnjo, da nekoliko prebrskajo našo spletno stran (portal) in napišejo kratek odmev. Internet je prinesel naslednje odmeve:

Čestitke ob vaši prenovljeni internetni strani. Duh nove evangelizacije oziroma želja, da bi s svojimi vsebinami nagovorile tudi sodobnega človeka, se čuti tako pri oblikovni kot vsebinski plati strani.

Prva stran je simpatično pregledna, prav tak pa je tudi dostop do rubrik, čeprav ključne besede, kot so dostojanstvo, ljubezen itd., le deloma namignejo na temo, ki se skriva pod njimi. V vsebinah so močno navzoči skupnost, misijoni in misli sv. Angele Merici. Tako ste kot uršulinke dobro prepoznavne, upoštevana je »uršulinsko« modra barva, ki prevlada tudi na internetni strani. ;) Se lahko v prihodnje nadajamo še skupnega uršulinskega logotipa? Obilo vetra Svetega Duha na internetnih valovih še naprej!

Δ. Barbara, HMP

Vsekakor lahko rečem, da je internetna stran zelo informativna in pestra. Poleg aktualnih in splošnih informacij vsebuje veliko koristnih napotkov, misli in pričevanj. To je vsekakor privlačno. Upam in vas priporočam Bogu, da boste uspele ohraniti tak tempo in nivo aktualnosti.

Sicer nisem ekspert za design in oblikovanje spletnih strani, a vseeno bom skušal konstruktivno komentirati še obliko /predlogi so bili predani odgovorni za spletno stran – op. ur./. Kot pri večini cerkvenih strani pogrešam jezikovno prijaznost do bralca, ki mu katoliški izrazi niso domači. Morda sem ob tečajih Alfa postal malo bolj občutljiv na »katoliški jezik«, ki laikom ni razumljiv, zato lahko to pripombo brez kančka slabe vesti preprosto preskočite. A vseeno moram

URŠULINKA

Dostojanstvo
Ljubezen
Skupnost
Novo življenje
Zaveza
Gorečnost

Angela Merici
Marija od Učlovečenja
Uršula
Katarina Aleksandrijska
Blandina
Marija Klemensa
Druge svetnice

Domov / Uršulinka / Novo življenje /

Novo življenje

Svetost ni nekaj oddaljenega, prihranjenega samo za svetle izjeme. Svetost se dotika tudi mene, me izziva, da jo uresničim v sedanjem trenutku.

Angeli, Uršuli, Katarini ... je uspelo prav to: prehoditi pot z majhnimi koraki ljubezni in zvestobe. Moč njihove osebnosti in vere nas zato more premakniti in pokazati smer tudi v našem času.

prinajajoči dogodki

POGLEJ VSE

Ljubljana, Plečnikov trg 2A, četrtek, 29. november 2012
Informativno srečanje KDP, I. stopnja
 Ob 17.00. Prejeli boste informacije o izobraževanju za Katehezo Dobrega pastirja za I stopnjo.

Ljubljana, Plečnikov trg 2A, sobota, 19. januar 2013
Začetek tečaja KDP, I. stopnja
 Prvo srečanje, program za delo z otroki od 3 do 6 let.

galerije

*Polnost življenja,
 ki ga živim kot uršulinka, in
 odnositeljki ki in prejemam po*

povedati, da besede, kot so provincialni kapitelj, noviciat, kateheza, generalna hiša v Rimu, pastoralna in podobno, ki so katoličanom večinoma jasne, drugim lahko predstavljajo pravi rebus. Vem, da se tega ne da preprečiti, a morda bi bilo koristno objaviti nekakšen slovarček z razlago teh besed. Če bi že v besedilu klik na besedo odprl povezavo s pojasnilom, pa bi bilo že kar »prehudo« dobro.

Marjan

Nova spletna stran se mi zdi super. Všeč so mi naslovne slike z mislimi in vsebina, ki ni zgolj neko naštevande dejstev, podatkov in novic, ampak prinaša tudi nekaj hrane za dušo. Na skoraj vsakem novem zavihku te pričaka misel uršulinke, najdeš pa tudi pisma iz misijonov, novice in koledarček prihajajočih dogodkov. Super je!

Neža

Tudi oblikovalko nove spletne strani, Alenko Paveo iz ustvarjalnega studia KofetARTca, sem prosila, da nam razloži ozadje nastajanja in izbrano grafično podobo. Sledi njen zapis.

Drzne uršulinke

Ali o tem, kako smo (dolgo) prenavljali in na novo postavili ursulinke.rkc.si

Vsak projekt jemljem zelo osebno in moram priznati, da je s. Jana Rovtar, ki mi je pisala glede možnosti sodelovanja pri prenovi spletne strani, predme postavila velik izziv. Kako ustvariti vizualno učinkovito, sodobno, svežo, netipično spletno stran redovne skupnosti, pod isto streho pa smiselno umestiti še odstrani vseh inštitucij in projektov?

Z mojega vidika naj bi takšna spletna stran izražala predvsem tisto značilno sproščeno globino, ki jo začutim ob sestrinah uršulinkah; ob resnobi ustanove in značilni izobrazenosti sester tudi dovolj humorja in igrivosti. Vsega ravno v pravi meri: nekoliko drzno, vendar (še) ne čez rob; sodobno in sledeč trendom oblikovanja, vendar dovolj izčiščeno; kljub res ogromni količini vsebin uravnoteženo, pregledno, informativno in zanimivo. Šele opisani miselni in duhovni »predfazi«, čakanju na navdih, tlenju in »procesiranju« ideje sledi konkretno delo; rojevanje prvih skic je zmeraj res vznemirljivo. Medtem je s. Jana pripravila osnovne vsebinske smernice in izdelala t.i. »wireframe«, žične menije: za vsako stran (teh v resnici ni malo) posebej je skicirala in napisala, kakšne bodo vsebine ter kako bodo razporejene. Seveda je potem ves čas bdela nad projektom, priganjala, komentirala, pridobivala vsebine, skrbela, bolj malo spala, verjetno tudi precej molila – vendar do konca ni obupala. Veliki projekti pač zahtevajo velike ljudi in dober smisel za humor.

Izbor osnovne tipografije (pisave) je zame vedno izjemno pomemben del kreativnega procesa, saj gre za enega od osnovnih gradnikov vizualnega jezika. Za uršulinsko spletno stran sem želela, da odraža »žensko roko«, vendar naj bo pisava »čvrsta«, odločna, do neke mere konzervativna, pa spet po drugi strani sodobna, »kulska« in (čimbolj) berljiva. Tudi sekundarna pisava ima velik pomen. Ne sme imeti preveč svojega »karakterja«, mora pa biti sodobna in skladna s primarno. Drugi steber spletne strani so nosilne fotografije šestih osnovnih področij, v katere se »zaletimo«, takoj ko odpremo stran. Ljubezen, skupnost, dostojanstvo, novo življenje, zaveza in gorečnost. Kar nekaj časa smo razmišljali, vendar se je ob pregledovanju arhiva fotografij rešitev pojavila sama od sebe: že videne fotografije uršulink »začiniti« in jih prikazati na nov način. Morda nekoliko tvegano eksperimentiranje z upanjem na pozitiven odziv, vsekakor pa s prepričanjem, da bodo vsaj mlajše generacije prav gotovo razumele takšno vizualno govorico, polno simbolike. Z uporabo posebnih učinkov, barvno obdelavo in nekaj spretnosti risanja z grafično tablico so tako nastale podobe vstopne strani s skrbno izbrano napovedjo vsebine, ki se skriva za njimi. Da bo stran res nekaj posebnega, so ročno izrisane tudi vse ikone in kup detajlov. Ob celotnem kreativnem procesu je bilo ves čas potrebno misliti še na končno izvedbo, funkcionalnost, prijaznost do uporabnikov, logiko, nenazadnje pa tudi na vnos vsebin za toliko različnih inštitucij (vsaka s svojimi novicami, dogodki, podstranmi, internimi stranmi, galerijami ...).

Po prvih komentarjih in pripombah je bila stran zrela za pripravo izhodnih datotek za programiranje. Ni smel manjkati še načrt spletne strani in podrobna

pojasnila. Da se pri tako velikih in zahtevnih projektih običajno zaplete in posledično prihaja do zamud, verjetno ne bi bilo potrebno posebej omenjati. Pa vendarle je spletna stran končno le ugledala luč računalniških monitorjev (s čimer projekt še zdaleč ni zaključen) ... Vloženega je bilo zares veliko časa in potrpežljivega dela.

Vizualni jezik in profesionalen pristop k oblikovanju spletnih strani v današnjem času vsekakor igrata

pomembno vlogo. Morda bo izbran slog tudi tarča kritike, saj (še) ne ustreza ustaljenim okvirjem v (slovenski) Katoliški cerkvi. Prepričana pa sem, da se za obisk ni bati, saj bo takšne prepričala kakovostna vsebina, ki je zares ne manjka.

Hvaležna sem za veliko mero zaupanja in pogum za izbor sodobne medijske govorice.

Prispevek pripravila s. Marjeta Pija Cevc.

Spoznavni vikend v ŠC Jadro v Kopru

Drugi teden v oktobru smo študenti študentskega centra Jadro zajadrili spoznavnemu vikendu naproti. Na krovu se nas je resda zbralo bolj malo, a jadranje je bilo vseeno več kot odlično. Ideja o spoznavnem vikendu se je porodila med študenti, da bi se bolje spoznali, poglobili odnose, vero ter se preprosto imeli lepo. Mislim, da smo prav to tudi dosegli.

Zbrali smo se v petek. Pripravili smo prvo skupno večerjo ter uživali v spoznavnem večeru, polnem smeha in dobre volje. Soboto bi najbolje opisale besede: zajtrk, molitev, osebno delo, pogovori po skupinah, ki so se razvili v prave debate, sveta maša, odlično kosilo, »izlet« na Markovec, potepanje po Kopru, zabavni večer ... In že je bila nedelja, ko smo pri sveti maši v goste sprejeli romarje iz Podrage in tako sooblikovali bogoslužje. Tako smo pripluli do zaključka spoznavnega vikenda.

Nesmiselno bi bilo govoriti o tem, kako dobre so bile sobotne gratinirane testenine, ali podrobno opisovati vsak naš korak. Vsekakor smo se imeli lepo in vikend nam bo ostal v lepem spominu kot nova izkušnja naših študentskih let. Vsakega izmed nas se je dotaknilo nekaj drugega, nekaj, za kar je bilo vredno stopiti na krov in prepustiti Bogu, da vodi jadra v pravo smer.

Danijela Krapež

Molitev je velik dar

misijoni

Naše misijonarke smo povprašali, kako jih lahko podpremo z molitvijo. Odgovorile so:

**s. Polona,
Senegal**

Salaamaalekum! Prav zdaj končujemo deževno dobo. Bog ve, če bo včerajšnji dež zadnji pred novo devetmesečno sušo. Še vedno pa je soparno in voda ne »curlja« le z neba, ampak tudi s telesa. Na to ne mislimo kaj dosti, saj nas delo dovolj zaposluje. Pričeli smo z novim pastoralnim letom in končali teden formacije za katehete, kar je velik dogodek. V Thiaroyu jih je kar 35, prav tako v Pikinu. Letos smo imeli prvič formacijo za vse hkrati in bilo je enkratno. V enem izmed popoldnevov se nam je pri delu pridružil in nas pozdravil tudi novi župnik, Poljak, ki je nadomestil prejšnjega, domačina. Ta teden skupaj z ministri, kot jih tu imenujemo, skrbim za obhajilo in spremljanje bolnih po zaselkih. V skupnosti smo zaključile kapitelj, kanonično vizitacijo in odprle vrata jubilejnemu letu v Thièsu – petdesetletnici prihoda uršulin v Senegal. Molite, veselite se in praznujte z nami! *Jubilare omnis tera!*

Objem in pozdrav!

s. Andreja,
Peru,
prosi za
molitev za

zdravje s. Milagros,
da bi lahko nadaljevala s svojim
poslanstvom;

duhovnike na naših župnijah,
da bi oznanjali Besedo malim;

naše uršulinske skupnosti,

da bi živele pristno in v skladu z evangelijem;

naše ljudi, da bi v Jezusu našli svojo moč in veselje.

s. Zora
Škerlj,
Bocvana,
prosi za
molitev za

dež: pričakujemo čas »deževne dobe«, ki je pogosto sploh ni, zato so polja prazna, ljudje lačni, težko (ali sploh ne) pa zdržijo tudi krave, živina;

poštene odnose: še vedno je vsako leto potrjenih 15.000 novih infekcij aidsa, pri čemer se jih le malo prenese po materah;

uršulinske poklice v Bocvani.

**s. Fani
Žnidaršič,**
Južno-
afriška
republika,
prosi za
molitev za

uršulinske šole, za laiško vodstvo, ker
v šolah nimamo več mladih sester, ki bi
učile ali bile ravnateljice šole;

SPRED (*special religious development*),
to je program za katehezo ljudi s poseb-
nimi potrebami.

naše
institucije

Angelin vrtec

ima 10 let

S

onca je bilo za vse ravno prav. Popoldne se še ni zares začelo, ko smo se zbrali z vseh koncev: otroci, starši, dedki, babice, sodelavci in prijatelji. Angelin vrtec je zdaj velik. Otroci, ki so bili ob otvoritvi stari tri leta, jih imajo danes trinajst. Iz takratnih dveh skupin jih je zraslo pet.

Druženje smo začeli s himno Angelinega vrtca, ki so nam jo pomagale zapeti vzgojiteljice: »Naš Angelin vrtec je hiša otrok, tu vlada ljubezen in mir; in Jezus je vedno med nami kot Bog, prijatelj in dobri pastir.«

Na delavnicah se je našlo za vsakogar nekaj: lahko smo preizkusili orgle, se ustavili v veliki samostanski knjižnici, najmlajši so ustvarjali kar s svojimi rokami, prisluhnili smo mladim glasbenikom iz vrtca, najbolj radovedni pa so si ogledali kapelo pri sestrah.

Današnji dan smo izkoristili tudi za dogodek v dogodku: otvoritev razstave izdelkov otrok Angelinega vrtca – tistih, ki so ga obiskovali nekoč, in tistih, ki ga obiskujejo danes. Sodelovali so na natečaju z dvema

naslovoma »Delo – moje veselje« in »Slavim Boga s svojimi rokami«.

Uršulinska cerkev je bila ob desetletnici polna. Praznovali smo v Jezusovi družbi. Sveto mašo je daroval župnik g. Dragan Adam, ki nas je v

nagovoru spomnil na praznik Marijinega srca. Skupaj smo prosili, da bi bila naša srca podobna njenemu. Maša je bila še toliko lepša, ker smo pri njej sodelovali s petjem, plesom in glasbenimi inštrumenti vseh vrst.

V drugem delu popoldneva smo se razveselili harmonike g. Roka, zapeli skupaj z »Urška bandom« (vse članice so sestre uršulinke), se poslovili od otrok, ki gredo letos v šolo, in se pomerili v čisto pravem nogometu. Seveda ni šlo brez sladoleda.

Ko smo pri maši prepevali, da je danes dan, ki ga je dal Gospod, smo se zahvaljevali za otroke in njihove družine, vzgojiteljice in ravnateljice Angelinega vrtca, za sestre uršulinke in vse, ki podpirajo in sodelujejo pri tako pomembnem delu, kot je vzgoja otrok. Brez njih ne bi bilo ne vrtca ne lepega praznovanja.

A. Jana Rovtar

Živite v ljubezni

Č

e bi katero od študentk vprašali, kaj je najpomembneje v študentskem domu, vam bo skoraj zagotovo odgovorila: »Cimra« (no, Janja bi izbrala kaj drugega, saj je edina, ki stanuje v enoposteljni sobi).

Letos v študentskem domu biva kar 44 študentk. To je velika skupnost in zato ni samoumevno, da je v hiši lepo in prijetno. Za dobre odnose sta potrebna odločitev in (včasih tudi) napor. Skupni vikend v začetku

študijskega leta ni nekaj lahkega – še posebej za tiste, ki s študijem šele začenjajo in so prvič dlje časa od doma. Zakaj je torej vredno tvegati ter svoj čas in energijo nameniti temu projektu?

Spoznam ljudi, s katerimi se srečujem.

44 obrazov ni malo. Zgodi se, da se sončnega maja sprehajam po eni od ljubljanskih ulic, ko me navdušeno pozdravi študentka, za katero se mi zdi, da jo vidim

prvič v življenju. Na sklepnem srečanju ugotovim, da stanujeva v isti hiši.

Nove študentke dobijo neformalno dovoljenje za bivanje v hiši.

Pojasnilo: sobotni večer je zelo pomemben, saj tedaj poteka nekakšno brucovanje, ki se sklene s slovesno zapisrego (besedilo je skrivnost in ga lahko slišijo samo tam in takrat navzoče). Večer so pripravile najbolj izkušene in talentirane študentke, tokrat v slovesnem kulturno-glasbeno-tekmovalnem slogu. P. s.: vse nove študentke so preživele.

Odkrijem kakšen nov kotiček Ljubljane.

Letos nam je Alenka pripravila lov na skriti zaklad po Ljubljani. Pogumno dejanje, saj nas je »zvelkla« celo na Ljubljanski grad (za nekatere je bilo to prvič). Na vrhu smo se odločile, da bomo letos (poleg zamaškov in poštних znamk) zbirale še nalepke »Kraljestvo živali«. Se priporočamo.

Ugotovim, da v hiši živi več kot pet sester.

Pred sobotno sveto mašo se nam je pridružila večina sester ljubljanske skupnosti, od najmlajših do

najstarejših – priložnost za medgeneracijsko sodelovanje. Naključij ni. Ravno tistega dne je bil praznik sv. Uršule, naše glavne zavetnice. S. Božena, predstojnica skupnosti, nas je spomnila, da je bila Uršula pogumna. Pravi študent pogum potrebuje vsaj nekajkrat na dan. Sv. Uršula, prosi torej za nas.

Naučim se nekaj o sebi.

S prstnimi barvami smo si popackale roke, da bi povedale, kdo smo: odnose lahko živimo samo tako, da se »spustimo« vanje z vsem, kar smo. Poseben izziv za nas, ženske, je komunikacija. Kako jo lahko izboljšamo? Česa si sama želim, ko sem v stiku z drugimi? Dobro je vedeti ...

Imam priložnost, da se srečam z Bogom.

Posebni trenutki za Boga, ki je prišel blizu v večerni in jutranji molitvi, ob pričevanju s. Anje, pri sve-ti maši, ki jo je daroval misijonar br. Pepi, in še tu in tam, popolnoma nepričakovano in nevsiljivo – tako kot Bog pač zna.

Izzvana sem, da naredim (mini) osebni letni delovni načrt.

Začetek novega študijskega leta prinese marsikaj: nov zagon, navdušenje, nove profesorje, tudi sošolce, zahtevne ali privlačne izzive, včasih nepremostljive skrbi, drugič nore želje – v zavedanju, da je tudi to leto priložnost, da napredujem, rastem, zorim, se učim. Načrt je odlično orodje, da iztržim največ, kar je mogoče.

Za geslo tega leta bi seveda lahko izbrali misel o veri, saj povsod govorimo o njej. Ker pa nam je ljubezen bližje in ker je hkrati izraz vere, smo izbrale: »Živite v ljubezni.« Ker je ljubezen konkretna. Ker pride prav v najbolj banalnih situacijah. Ker je ljubezen lahko samo resnična ali pa je ni. Ker je vsaka od nas človek, oseba, ki si ljubezni želi in jo je sposobna tudi izraziti, podariti naprej.

a. Jana Rovtar

Hiša kruha

V jesenskem času Hiša kruha, dom duhovnosti pri Svetem Duhu, na stežaj odpre vrata različnim skupinam – najmlajšim je namenjen atrij, ženskam delavnica osebne in duhovne rasti, ločenim skupina Srce, parom šola za zakon, vsem, ki si želijo osebne rasti, molitve pred Najsvetejšim ... Tokrat bi vam radi predstavili dve skupini, s katerima smo začeli v tem pastoralnem letu.

Že nekaj let smo v Hiši kruha sanjali o tem, kako bi prišli naproti tudi malo manj mladim (po 65. rojstnem dnevu), tistim, ki se želijo ozreti na svoje življenje, se ga razveseliti, ga ovrednotiti in pogledati, kam jih Gospod vabi na naslednjem koraku. Tako so nastale četrtkove čajanke – p. Lojze Bratina razvname duha in srce ter da potrebno hrano za razmišljanje in pogovor, ki pa ne bi tako gladko stekel brez čaja in koščka kruha, za kar poskrbi s. Judita Mihelčič.

Da Hiša kruha vsaj delno opraviči svoje ime, letos prvič poteka tudi kuharski tečaj. Obenem je to tudi možnost učenja za vse udeležence drugih programov v Hiši kruha, ki med duhovnimi vajami pokukajo v kuhinjo in go. Mijo vprašajo za recept za izvrstno juho ali sladico. Budno oko ge. Mije hitro opazi, kdo se mora naučiti sesekljati, kdo valjati testo ... Njenim ušesom prav tako ne uidejo želje udeležencev, ki na naslednjem srečanju postanejo realnost – najprej za štedilnikom in nato na obloženi mizi.

Zapisala: s. Irena Mohorič

Praznovanje 10. obletnice Kateheze Dobrega pastirja v Sloveniji

V

prostorih Uršulinskega zavoda v Ljubljani je v soboto, 10. novembra 2012, potekalo praznovanje 10. obletnice Kateheze Dobrega pastirja (KDP) v Sloveniji.

Kateheti, duhovniki in starši smo z zanimanjem prisluhnili predavanju z naslovom *Jaz sem vrata – kako otrokom pomagati, da sprejmejo dar vere*. Predavala je ga. Debora Delano de Presser-Velder, zastopnica v Konziliju mednarodnega združenja KDP, odgovorna za Slovenijo. V predavanju je pokazala, kako KDP otroku pomaga, da vstopi v osebni odnos z Bogom, kar je bistvo nove evangelizacije. Osupnili smo nad risbami majhnih otrok, ki kažejo, kako globok odnos imajo z Dobrim pastirjem. Po

predavanju je sledilo delo v skupinah, kjer smo poglobljali načela KDP in jih vzporejali z dokumentom *Pridite in pogledjte*. Vrhunec praznovanja je bila zahvalna maša v župnijski cerkvi Svete Trojice, ki jo je daroval koprski škof dr. Jurij Bizjak. Skupaj smo se

zahvalili Bogu za majhno seme, ki ga je pred desetimi leti zasadila gospa Debora in ki že raste ter daje sadove v atrijih po Sloveniji.

a. Metka Špindler

Sakralni abonma

Priprava celotne sezone Sakralnega abonmaja zahteva veliko dela in načrtovanja. Ni dovolj le, da povabimo nekaj kakovostnih glasbenih izvajalcev, ki bodo malce zapeli in zaigrali. Potrebno je zagotoviti ustrezen prostor za izvedbo glasbe s sakralnim in liturgičnim značajem. Cerkev je gotovo prostor, ki nam pomaga globlje in bolj celostno doživeti vsebino posameznega koncerta.

Izvajalci morajo dela iz repertoarja izvesti čim bolj vrhunsko, saj se tako še bolj dotaknejo poslušalcev in jih s tem povabijo, da se z veseljem in v skrivnostnem pričakovanju udeležijo tudi naslednjega koncerta, ki jih bo nagovoril spet na svoj način. Eno izmed vodil našega abonmaja je, da potujemo skozi liturgično leto in se poslušalcu približujemo v duhu adventnega, božičnega, postnega ali velikonočnega obdobja in vzdušja.

Prvo sezono abonmaja smo pripravljali skoraj leto dni, v katerem smo ustanovili tudi Kulturno društvo Schellenburg. Tako se lahko predstavljamo kot pravna oseba, ki je registrirana za organiziranje različnih kulturnih in izobraževalnih dejavnosti, ki gredo pogosto z roko v roki. Tudi Sakralni abonma ponuja določeno vrednost z vidika izo-

brazovanja tako glasbenikov, ki nastopajo, kot številnih, ki so del publike, in seveda vseh naših poslušalcev.

Najprej smo potencialnim nastopajočim razložili, kdo smo, kaj nameravamo početi, kaj pojmuje pod imenom Sakralni abonma. Vsi ansambli, ki smo jih povabili k sodelovanju v prvi sezoni, so se z veseljem odzvali našemu vabilu. Strah je bilo predvsem nas: »V naši cerkvi bodo nastopali odlični glasbeniki, mi pa sploh ne vemo, ali bodo ljudje prišli, jih bo

program zanimal, nas bodo podprli s prostovoljnimi prispevki, da bomo lahko pokrili stroške izvedbe, koncert, pogostitev nastopajočih.«

Led je prebil MePZ Surrexit pod vodstvom s. Božene iz domače župnije. Koncert je bil odličen, cerkev polna, obiskovalci navdušeni ... »Živčni« metuljčki v želodcih organizatorjev so se počasi selili v nasmeh na obrazu. Čutili smo, da nam je prvič uspelo. Zakaj nam ne bi tudi naslednjič? In res je bilo tako. Naslednji nastop je pripadal zboru Consortium Musicum pod vodstvom Gregorja Klančiča ter podpori orkestra in odlične solistke Tereze Plut. Izvedba je bila spet čudovita, cerkev polna, obiskovalci so domov odhajali navdušeni.

Zelo zanimiv je bil tudi tretji koncert Koralnega zbora Akademije za glasbo v Ljubljani, januarski koncert zbora Sveti Nikolaj iz Litije pa je presegel vsa pričakovanja: prostor je pokal po šivih, abonmajskih knjižic in koncertnih listov je zmanjkalo, komaj smo ohranili dva izvoda za naš arhiv. Po tem koncertu sta strah in negotovost izginila. Praksa nas je spodbudila, da smo poskrbeli le za nekaj organizacijskih popravkov in prvo sezono uspešno izpeljali do konca.

Vse izkušnje iz prve sezone seveda s pridom uporabljamo tudi v drugi sezoni, ki je začela najprej v glavi, nato na papirju nastajati kmalu po začetku prve. Z letošnjim oktobrom smo tako zapluli v drugo sezono Sakralnega abonmaja. Za nami sta že dva zelo dobra koncerta. Člani KD Schellenburg, mislim pa, da tudi vse sestre v ljubljanski skupnosti in naš župnik g. Dragan Adam, smo veseli predvsem, da je cerkev ob koncertih polna ljudi, zbranih z vseh vetrov, da bi prisluhnili čudoviti glasbi, ki ne seže le do ušes, temveč tudi do srca.

Letošnji abonmajski sezoni smo dodali še en koncert, kar pomeni, da se bo do junija 2013 zvrstilo kar

devet koncertov. Med drugim bodo nastopili: MePZ Surrexit, Prvo beograjsko pevsko društvo, zbor in orkester Consortium Musicum ... Pristrčno vabljeni, da se z odprtimi ušesi in srcem udeležite katerega od koncertov – ali pa kar celotnega abonmaja.

Boris Kerimov
Koordinator Sakralnega abonmaja

Maribor

iz naših
skupnosti

Številni romarji iz vse Slovenije, še posebej iz mariborske nadškofije, so zadnje mesece romali na Slomškov grob ter sebe in ves narod izročali Slomškovi priprošnji. Sestre naše skupnosti smo se v praznovanje vključile s sodelovanjem pri molitvi slovesnih večernic in molitvenih urah, petjem v župnijskem zboru ter peko peciva. 23. septembra smo bile sredi velike množice udeležencev priče veličastnega slavlja na Slomškovem trgu. Čutile smo, da nas je ta naš veliki rojak še globlje povezal v skupnem izpovedovanju vere in iskrenem odpiranju Svetlobi, ki ji je zvesto sledil do konca.

53

Ljubljana

V sredo, 7. novembra, popoldne smo se sestre iz ljubljanske skupnosti srečale z vzgojiteljicami Angelinega vrtca. Del dneva preživimo pod isto streho, poleg tega pa nas povezuje tudi sv. Angela. Srečanje smo začele v kapeli s pozdravom s. Božene in skupno molitvijo večernic. Nato je v skupni sobi vsaka izmed vzgojiteljic in sester predstavila delček svojega življenja. Srečanje smo zaključile s skupno večerjo, pri kateri je bilo veliko možnosti za neformalno spoznavanje in sproščen klepet.

54

Podružnica Mekinje

V našem starodavnem mekinjskem samostanu se dogaja marsikaj novega. Med drugim smo zaradi lažjega ogrevanja uredile nov večnamenski prostor. Sliši se zanimivo: še en nov prostor za starimi zidovi, ki bi lahko nudili zavetje precej večji skupnosti. V našo nekdanjo dnevno sobo smo namreč namestile štedilnik z lepo oblikovanimi najnужnejšimi kuhinjskimi elementi. Tam bomo odslej kuhale, jedle, odpirale vhodna vrata našim obiskovalcem, se zbirale k skupnim srečanjem, včasih tudi skupaj molile, kdaj pogledale oddajo na televiziji ali še kako drugače preživljale čas sestrskega druženja. Prijetno toploto nam bo dajal star dimnik, ki se je pred leti po (ne)sreči znašel nekoliko preveč sredi sobe. Na praznik Kristusa Kralja smo »prerezale trak« in prvič obedovale v tem prostoru. Bilo je lepo in domače.

Pržan

Takole je videti skupnost na Pržanu od konca avgusta 2012. S. Mateja si je tokrat izbrala sopotnice, ki so starejše od nje: s. Jakobino Arh, s. Mihaelo Bizjak in s. Magdaleno Cimerlajt. Vse spadamo v skupino »zrelih«, smo učljive in vesele kakšnega nasveta, zlasti pa preizkušenega recepta za kuhanje. V kuhinji vse zavijamo rokave in hvaležno pospravimo, kar pride na mizo. Sicer pa poznate življenje v malih skupnostih in veste, da poleg apostolskega opravimo tudi delo v hiši in na vrtu, zato nam ni nikoli dolgčas.

Sveti Duh

Na zidu ob vhodu v Hišo kruha je nastala nova podoba sv. Angele. Fresko je naslikala Maša Bersan Mašukova. Z vami bomo podelile nekaj odmevov, kako smo v skupnosti odkrivale sporočilo podobe.

Angela je ponižna, lepa, skromna žena. Vabi me k povezanosti s sestrami in k temu, da bi bilo moje srce polno ljubezni do Boga. Angela išče Boga in je zazrta Vanj. Vse njene misli so pri Bogu. Vabi me k iskanju Boga, da bom vsa potopljena Vanj. Angela me vabi k opažanju, osmišljanju in ovrednotenju malih, drobnih stvari, ki se kot zrna povežejo v klas. Spodbuja me k preprostosti in prostranosti duha. V njej se zrcali milina ženske in sočutje do človeka. Sv. Angela v roki drži klas – govori mi o zazrtosti v evharistijo, o kruhu življenja – Jezusu. Zavihani rokavi mi govorijo o čuječnosti in pripravljenosti na uresničevanje Božje besede. Leva noga, ki je usmerjena naprej, mi govori o usmerjenosti v prihodnost – izraža pogum, upanje. V meni prebuja občutek hvaležnosti. Vidimo milino, ljubezen in pogled matere na klas, ki je podoben pogledu na človeka, v katerem zori Božje.

Dobrodošli, da tudi sami odkrijete, kako vas nagovarja nova podoba sv. Angele.

Izola

58

Na lep oktobrski dan smo se odpravile na izlet – zadnji z našima probanistkama, s. Tatjano in s. Marjeto. Naš cilj je bil Nanos, h kateremu smo se odpravile, ne da bi ga osvojile, temveč da bi nabirale gobe. Res smo jih kar precej našle ob vznožju. Z velikim veseljem smo se vrnile domov, kjer smo se pogostile z dežnikaricami.

Pridi, Pričakovani

Besedilo: s. Anka Kogelnik

s. Diana Novak, 2011

ustvarjalnost

59

V besedilu pesmi s. Anke se me je dotaknila prošnja: »Pridi!« Prošnja, ki je porojena iz vere, zaupanja in hrepenenja. Besede so se skoraj same prelivale v glasbo. Poskušala sem ujeti glas ponižne prošnje, ki se rojeva iz globokega odnosa z Gospodom, ter hrepenenje po Odrešeniku, ki izhaja iz močne vere in izraža zaupanje, da je prihajajoči Emanuel vedno »Bog z nami«.

s. Diana Novak

ANGELA
35

»Glejte, oznanjam vam veliko veselje, ki bo za vse ljudstvo« (Lk 2,10).

Dragi naši prijatelji!

Iz srca vam želimo, da bi vaša srca v svetih božičnih dneh vztrepetala v veselju, ki nam ga prinaša novorojeni Odrešenik. Naj vas On spremlja na vseh poteh v novem letu in nakloni svoj blagoslov vam in vsem vašim dragim.

Molimo za vas!

sestre uršulinke